

Syriens Bashar al-Assad griller Frankrig og vestlige regeringer for at bevæbne jihadister og skabe ISIS

22. apr. 2015 – I et interview med *France2* den 21. april udtalte Syriens præsident Bashar al-Assad en spiddende fordømmelse af Frankrig og andre vestlige regeringer for deres materielle støtte til jihadisterne – den ikkeeksisterende »moderate opposition« – og for at skabe de kaotiske betingelser i regionen, der førte til fremvæksten af ISIS.

Som svar på *France2's* fjendtlige og provokerende interviewer, David Pujadas, der citerede »analytikere«, som hævdede, at det var Assad, der hjalp med ISIS' fremvækst, fyrede Assad tilbage, at ISIS »blev skabt i Irak i 2006 under amerikanernes overvågning. Jeg er ikke i Irak, og jeg var ikke i Irak, og jeg kontrollerede ikke Irak. Amerikanerne kontrollerede Irak, og ISIS kom fra Irak til Syrien, fordi kaos er smitsomt«. Når der er kaos i et givent land, forsatte han, »så er det frugtbar jord for, at terroristerne kan komme. Så når der er kaos i Syrien, kom ISIS til Syrien. Før ISIS kom al-Nusra-Front, som er al-Qaeda, og før det var der det Muslimske Broderskab. De repræsenterer alle de samme græsrodder for, at ISIS senere kunne komme«.

Gentagne gange pillede den syriske præsident Pujadas påstande ned, som hævdede, at den syriske hær brugte kemiske våben, klorgas, tøndebomber osv. og vendte tilbage til det centrale spørgsmål, nemlig, at det var interventionen fra vestlige nationer, der skabte betingelserne for skabelsen af ISIS. Se engang på de luftangreb, der blev udført af 60-nationers-

»koalitionen«, sagde han. Syrien er et lille land, men »det, vi gør, er undertiden ti gange så meget, som de gør på en dag. Er det seriøst?... Hidtil har de ikke været seriøse. Det andet bevis er, at ISIS har spredt sig til Syrien, Irak, Libyen, i hele regionen generelt. Så hvordan kan de sige, det var effektivt? De er ikke oprigtige, det er derfor, de ikke hjælper nogen i denne region.«

Pointen er, understregede han, at »koalitionen imod terrorisme ikke kan dannes af lande, der samtidigt støtter terroristerne ... de sender våben til de samme terrorister, der går under betegnelsen 'moderat opposition' ... Så dette er en modsigelse. Det virker ikke.«

Al-Assad reserverede sine mest barske ord til franskmændene. Som svar på, at Pujadas spurgte Al-Assad, om han tog noget ansvar for det, der er sket i Syrien i de seneste år, svarede Assad, »tingene er ikke absolutte ... Alle har et ansvar. Vi har vore egne problemer i Syrien ... men nu taler jeg om, hvad det var, der frembragte ISIS: kaosset, og jeres regering, regeringen – eller hvis man vil kalde det regime – det franske regime, som de kalder os, er ansvarligt for at støtte de jihadister, som de kaldte for den moderate opposition.«

Med hensyn til hans villighed til at gå ind i en dialog med Frankrig, erklærede Assad: »Vi er altid interesseret i dialog med alle, men det er baseret på politikken. Hvordan kan vi gå i dialog med et regime, der støtter terrorister i vort land, og for hvad? ... Når de ændrer deres politik, vil vi være parat til at gå i dialog ... « Assad pointerede, at François Hollande er den mest upopulære præsident i Frankrigs historie, siden 1950'erne.

Da Pujadas nævnte, at den franske premierminister havde fordømt Assad som en slagter, svarede Assad ætsende, »ingen tager mere franske regeringsfolks erklæringer alvorligt, af én grund: fordi Frankrig på en eller anden måde er en satellit til den amerikanske politik i regionen; det er ikke

uafhængigt, det har ingen tyngde, det har ingen troværdighed.«
Han understregede, at han var interesseret i, hvad det syriske folk tænker, ikke det franske.

Foto: Den franske Tv-kanal France2's David Pujadas interviewer den 21. april Syriens præsident, Bashar al-Assad.

EIR's spørgsmål til Irans viceudenrigsminister Majid Takht-Ravanchi i København om Silkevejen og finansiering af terrorisme

EIR's spørgsmål om Silkevejen kommer 25 min. 32 sec. inde i optagelsen; og finansiering af terrorisme 50 min. 35 sec.

video playlist (i 3 del):

EIR: På randen af Verdenskrig i 2015?

Af Jeffrey Steinberg. 4. jan. 2014 – Festligholdelsen af Nytåret i år skete mod en baggrund af den voksende fare for verdenskrig og bestræbelser på at forhindre, at en konflikt bryder ud i det tidlige 2015.

Russiske regeringsfolk, inklusive præsident Vladimir Putin og chefen for de væbnede styrker, general Valeriy Gerasimov, gjorde det i erklæringer ved årets slutning og i interviews klart, at Rusland er fuldt ud klar til en strategisk imødegåelse af fremstødet for regimeskift i Moskva, der kommer fra NATO og Obamas Hvide Hus.

Den 29. dec. gav general Gerasimov, i et interview med *Rossiya 24 TV*, et overblik over Ruslands fremskridt i eftersynet af sin strategiske atomstyrketriade, med testaffyring af en ny generation mobile, landbaserede ICBM'er og udstationeringen af tre nye atombevæbnede ubåde af Borei-klassen til den nordlige flåde.

Han sagde, at den strategiske modernisering er en topprioritet, der er i overensstemmelse med den nye, russiske militærdoktrin, som netop er blevet udstedt. I nummeret fra 24.-30. nov. af Det russiske Forsvarsministeriums magasin *Militær Tænkning* var der en lang artikel med overskriften »Politisk teknik for farvede revolutioner – Hvordan man holder dem i skak«, som gentog den russiske militærkommandos vurdering, at vestlige magter er engageret i en krigsform for det 21. århundrede med regimeskift, baseret på anstiftelse af »styret kaos« med henblik på at vælte regeringer, især inden for området af CSTO (Collective Security Treaty Organisation; Organisationen for en fælles sikkerhedsaftale), inklusive Rusland.

Faren for krig, som drives frem af nedsmeltningen af det transatlantiske finanssystem, blev ligeledes markeret af Willy Wimmer, den tidligere nationale sikkerhedsrådgiver til Tysklands Kristendemokratiske Union, i en strategisk analyse med titlen, »Vil det hele eksplodere i 2015?«. Wimmer peger her på flere faktorer, der kunne udløse dette: udsigten til en græsk udtræden af euroen; Londons afkobling fra EU; Le Pens overtagelse i Frankrig; og Obamaregeringens etablering af Ruslands »fjendestatus som institution«. Wimmer nævnte Cecil Rhodes' britiske imperietradition som drivkraften bag den aktuelle krigsfare.

Et ekko af Wimmers advarsler kom fra Pat Buchanan, der den 2. jan. på antiwar.com skrev og spurgte: »Ligger krig i kortene for 2015?«. Buchanan nævnte den nylige vedtagelse i Kongressen af HR 758, en provokation mod Rusland, og præsident Obamas sanktioner mod Moskva, som fremstød for krig. Han advarede om, at Kongressen sandsynligvis vil vedtage levering af våben til Kiev, og dette kunne udløse en barsk, russisk militærrespons.

Er nogen ved at få kolde fødder?

Obamaregeringen har bebudet sanktioner mod fire russiske regeringsfolk under Magnitsky-loven, hvilket forårsagede en kraftig fordømmelse fra det Russiske Udenrigsministerium, der advarede om, at sådanne fjendtlige handlinger kunne ødelægge ethvert russisk samarbejde med Washington om afgørende vigtige spørgsmål, som P5+1-forhandlingerne med Iran, samt de igangværende, russiskledede bestræbelser på at nå frem til en politisk løsning på den fire år lange syriske konflikt, der har forårsaget fremkomsten af Islamisk Stat.

Truslen om umiddelbart forestående krig er blevet så udtalt, at nogle af de ledende krigsprovokatører er ved at blive bange og advarer om faren. Den tidligere ukrainske præsident Viktor Jusjenko, der blev installeret i midten af 2000-årene under

første fase af den Orange Revolution, sagde i et interview i slutningen af december, at 60 % af det ukrainske folk er modstandere af den aktuelle regerings politik med at integrere landet i EU og NATO.

Selv Adrian Karatnycky, den tidligere chef for Freedom House og nuværende direktør for Det atlantiske Råds Ukraine i Europa Taskforce, advarede om, at Sektor Højre og hardcore anti-russiske, ukrainske oligarker, der finansierer de ekstremistiske bander, udgør en trussel mod Ukraines sikkerhed og omgående må bringes under kontrol.

Nogle forsøg på modstand

Selv, mens Wall Street og London driver verden hen imod en strategisk konfrontation, der kunne føre til termonuklear krig og udslettelse, er der visse tegn på modstand. Ved årets slutning afholdt udenrigsministrene fra Rusland, Ukraine, Tyskland og Frankrig en telefonkonference, der havde til formål at genstarte Minskdrøftelserne fra september 2014 for at bilægge krisen i Ukraine. De fire ministre blev enige om, at det var nødvendigt, at Kontaktgruppen omgående trådte sammen igen, og der rapporteres om flere forestående møder i begyndelsen af januar, i Berlin og i Astara, Kasakhstan, for at genoplive indsatsen.

Som et tegn på russisk velvilje for at fremme nedtrapningen af Ukraine-krisen har præsident Putin meddelt, at Rusland ville begynde at levere 500.000 tons kul om måneden til Ukraine – uden forudbetaling. Rusland arbejder også på at være vært for en forhandlingsrunde i Moskva i januar måned for den syriske opposition, inklusive både indenlandske grupperinger og grupperinger med base i udlandet, sammen med repræsentanter for regeringen. Viceudenrigsminister Alexander Bogdanov har ledet denne indsats efter både at have besøgt Damaskus og Ankara (hvor oppositionsgrupperne har hovedkvarter). Russerne

har lagt pres på præsident Bashar al-Assad for at engagere sig fuldt ud i dialogen med oppositionen; Rusland har indflydelse, fordi Assad har bedt Moskva om 10 mia. dollar i nye lån.

Egypten og Iran har indikeret deres villighed til at samarbejde i den syriske fredsbestræbelse. Og den amerikanske udenrigsminister John Kerry har bevaret en tæt kontakt med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov om både Syrien og Ukraine, selv om det ikke står klart, om Kerry har nogen opbakning fra præsident Obama og dennes inderkreds i Det hvide Hus til dette diplomatiske initiativ.

Foto: Den russiske præsident Vladimir Putin holder sin årlige Tale til Nationen 4. dec. 2014

Sydvestasien: Rusland og Egypten samarbejder med FN om plan for konference til afslutning af krigen i Syrien

11. nov. 2014 – Moskva og Cairo diskuterer intenst forberedelser til »en konference mellem den syriske regering og oppositionen i håb om at bringe dem sammen i en overgangsregering, som 'bekæmper terrorisme'«, rapporterede den velrenommerede libanesiske avis, Al Akhbar, den 11. nov.

Avisen er velinformeret om den syriske situation og publicerede for nylig et langt og ekstremt åbenhjertigt interview af avisens seniorreporter, Nahed Hattar, med den syriske udenrigsminister Walid Muallem. Udenrigsministeren diskuterede sit nære venskab med russiske embedsmænd og årsagerne til, at Syrien accepterer – men ikke har tillid til – den amerikanske bombing af Islamisk Stat inde i Syrien, så længe USA ikke angriber Syrien.

Den følgende rapport bør tages med det forbehold, at den repræsenterer igangværende diskussioner mellem de involverede nationer; alt, hvad der siges i det følgende, vil sandsynligvis ikke være inkluderet nøjagtigt i deres plan, når denne annonceres offentligt.

Ifølge *Al Akhbar*

»er det næsten blevet bekræftet, at Rusland vil invitere den syriske regering og dele af den syriske opposition til en konference i Moskva, med titlen Moskva I i stedet for Genève III ... Planen – forberedt i samarbejde mellem det Russiske Udenrigsministerium, egyptiske myndigheder og FN's udsending til Syrien, Staffano de Mistura – foreslår, at to delegationer inviteres til en dialog i den russiske hovedstad.«

»Den første delegation er fra den syriske regering under ledelse af vicepremierminister og udenrigsminister Walid al-Muallem. Den anden delegation vil inkludere personer fra oppositionen, såsom tidl. leder af oppositionen Den syriske nationale Koalition, Ahmed Moaz al-Khatib, lederen af Folkets Vilje-partiet, tidl. vicepremierminister Qadri Jamil, flere personer, som har forladt Koalitionen, plus den Nationale Komite for Koordinering, samt det Syriske Kurdiske Demokratiske Unionsparti under Salem Muslims ledelse, hvis enheder bekæmper ISIS i det nordlige og østlige Syrien.«

I modsætning til Genève I og II-konferencerne, som viste sig

nytteløse pga. Obamaregeringens og briterne insisterer på, at konferencen baseredes på Assads afsættelse, og som ekskluderede den legitime, interne opposition (til fordel for de Saudi-Qatar-Tyrkiet-støttede terrorister), så er denne konference sat op til at blive en succes ved at respektere »Syriens integritet«, med den egyptiske præsident Al Sisis ord. Al Sisi har omstødt det Muslimske Broderskabs regerings støtte til afsættelsen af Assad, og han har været vært for betydningsfulde syrere, inkl. Syriens Stormufti, i Cairo.

En indikation på det høje niveau af tænkning, som er involveret i disse planer, er, at Moskva-Cairo-initiativet er fast besluttet på at bevare den syriske hærs struktur og funktion med Al Assad som dens øverstbefalende chef selv, når en overgangsregering eller en interim-regering er installeret.

»Russiske og egyptiske embedsmænd mener, det er vigtigt at bevare den syriske hærs struktur, som sluttelig vil give plads til tusinder af officerer og soldater, der flygtede, eller som ikke meldte sig til tjeneste på deres baser, eller afhoppere, som ikke tilsluttede sig organisationer i stil med al-Qaeda«,

siger Al Akhbar. Dette er en nødvendighed for at mobilisere maksimale styrker inde i Syrien imod IS, al-Nusra, al-Qaeda og de andre jihad-terrorister. Egypten og Rusland mener, at kampen mod terrorisme haster og ikke kan vente til en eventuel, mulig sejr til den amerikanske »koalition«.

Inden for to år, og efter overgangsregeringen har overvåget forfatningsændringer, vil der blive afholdt valg, i hvilke Assad vil have lov at opstille til genvalg som præsident.

Lyndon LaRouche kommenterede disse nyheder og sagde, at det var af absolut vital betydning, at Syriens suverænitet blev bevaret, og han støttede kraftigt Moskvas og Cairos beslutsomhed mht. at bevare den syriske hær og sikkerhedstyrkerne intakte for at vinde krigen imod jihad-

terroristerne.

Moskva-Cairo-planerne kommer på samme tidspunkt, som FN's særlige udsending til Syrien, Staffan de Mistura, har holdt møde med den syriske præsident Bashar al Assad for at diskutere bestræbelser på at oprette en »våbenstilstandszone« mellem oppositionen og den syriske hær i Aleppo – en plan, som Assad siger, er værd at overveje.

Foto: Syriens udenrigsminister Walid Muallem

Radio Schiller den 13. oktober 2014: Stop IS gennem at offentliggøre de 28-sider om Saudierne

Did censoring a 9/11 report pave for way for IS?

Link til det 11-minutter-lang Canadian Broadcasting Co. interview with Sen. Bob Graham om at offentliggøre 28-sider fra den amerikanske kongress' rapporten om Saudi Arabiens role i 9/11.

FN's Sikkerhedsråd vedtager resolution for forøget adgang for nødhjælpsorganisationer i Syrien

23. feb. 2014 – FN's Sikkerhedsråd vedtog lørdag en resolution, som krævede forøget adgang til Syrien for FN-nødhjælpsorganisationer. Resolutionen, som blev enstemmigt vedtaget af de 15 medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, kræver, at »alle parter, især de syriske myndigheder, omgående tillader hurtig, sikker og uhindret adgang for nødhjælp fra FN's nødhjælpsorganisationer og de samarbejdspartnere, der skal gennemføre det, inklusive adgang igennem linjer, hvor der er konflikt, og over grænser«, iflg. en erklæring fra FN's Sikkerhedsråd. Resolutionen kræver også en standsning af volden i Syrien, at alle parter indstiller angreb på civile, fordømmer de udbredte krænkelser af menneskerettigheder – denne bestemmelse synes primært at være møntet på regeringen – og kræver, at alle parter ophæver belejringen af beboede områder, inklusive Damaskus, Damaskus' opland, Homs og Aleppo.

Alt imens resolutionsteksten endnu ikke er tilgængelig, synes den ikke at indeholde nogen specifikation af konsekvenserne, hvis det syriske regime ikke overholder betingelserne. Talsmand for det russiske udenrigsministerium Alexander Lukashevich sagde i dag, at resolutionen sikrer, at FN's humanitære principper vil blive fulgt under leveringen af humanitær hjælp. »Dette har vi insisteret på under udarbejdelse af teksten«, sagde han iflg. Itar-Tass. »Resolutionen kræver også, at der kommer humanitær hjælp igennem konfrontationslinjer og over grænser til nabolande.

Dette betyder, at Syriens suverænitet bør respekteres, og at regeringens synspunkt bør imødegås.«

Vitali Churkin, Ruslands ambassadør til FN, sagde efter afstemningen, at resolutionen var afbalanceret og tog højde for de bekymringer, som Rusland har givet udtryk for. Han sagde, at han håbede, den syriske regering snart ville gå med i kampen for at bekæmpe terrorisme. »Vi understreger behovet for, at alle parterne i Syrien skal påtage sig ansvar for at udrydde terrorisme i Syrien«, sagde han. Rusland havde afvist tidligere resolutionsudkast med den begrundelse, at ved at kræve, at konvojer med humanitærhjælp fik adgang uden den syriske regerings tilladelse, gav det faktisk en undskyldning for militære aktioner.

Lavrov advarer Vesten mod at udøve afpresning vedr. Ukraine og militarisere Syrien

Idet han udtrykte sin dybe bekymring over sikkerhedssituationen i Ukraine og Syrien, som hastigt er ved at forværres, advarede den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, under sit besøg i Golfen og Irak, Vesten mod at satse på gennemførelsen af sanktioner mod Ukraine; han kaldte det for »afpresning«.

Fra Bagdad sagde Lavrov i torsdags, »EU forsøger også at diskutere sanktioner og sender missioner til Ukraine. Sådanne handlinger kan anses for at være afpresning.« Han anklagede Obamaregeringen for at opmuntre oprørerne i Ukraine ved at indføre sanktioner. »Oppositionen kan eller ønsker ikke at lægge afstand til ekstremisterne. USA tager

hele ansvaret for Ukraines myndigheder. Dette udgør modstridende principper«, sagde Lavrov og tilføjede, at »USA's sanktioner opmuntrer oprørerne.«

I en tale under det tredje ministermøde i det russiske Rådet for Samarbejde med Arabstaterne i Golfen (CCASG), Strategisk Dialog, den 19. februar, havde Lavrov, indirekte henvendt til Golflandene, advaret om faren ved yderligere at militarisere Syrien, Irak og Libanon – lande, hvor sunni-terroristerne, finansieret af Qatar og bakket op af Vesten, satser på regimeskift og opsplittning af landene. Han sagde: »Ustabilitet i Syrien vækker bekymring. Den tiltrækker alle former for radikale elementer, som har anbragt sig selv uden for loven. Vi burde bekæmpe terrorisme i fællesskab. Vi ser dens farer uden for Syrien – i Irak og Libanon.« Han sagde, »Vi udtrykker vores solidaritet med dem, som kan ende med at stå i centrum for terrorister«, og tilføjede, »Til trods for uoverensstemmelserne om Syrien taler vi åbent og skjuler intet.«

Obamas og saudiernes krigsplaner mod Syrien skridter frem

Med præsident Obamas planlagte besøg i Riyadh, Saudi Arabien, i midten af marts måned, optrappes atter krigsplanerne for regimeskift i Syrien. Ifølge en højtstående embedsmand fra efterretningstjenesten forsøger saudierne at skabe indtrykket af, at de atter er »på linje med Washington« for at bane vejen for, at Kong Abdullah kan komme med et stærkt indlæg for regimeskift, når den amerikanske præsident sætter sig sammen med ham om adskillige uger. Kilden siger, at saudierne promoverer idéen om at fusionere de Riyadh-støttede,

»moderate« islamistiske kæmpere med den sekulære Frie Syriske Hær for at blive i stand til at føre krig mod både Assad-regimet og de radikale elementer i ISIS og al-Nusra Front på samme tid.

I løbet af den seneste uge har der fundet nogle vigtige møder sted for at fremme denne dagsorden. I dag rapporterede David Ignatius i Washington Post, at et antal mellemøstlige spionchefer i sidste uge var i Washington for at deltage i hemmelige møder om situationen i Syrien med den Nationale Sikkerhedsrådgiver, Susan Rice. Hovedgæsten var Prins Mohammed bin-Nayef, den saudiske indenrigsminister, som nu har erstattet den skrantende Prins Bandar bin-Sultan som chef for det saudiske program for hemmelige operationer i Syrien. Efterretningschefer fra Tyrkiet, Jordan, Qatar og andre regionale allierede deltog ligeledes i møderne, der strakte sig over to dage. Ignatius rapporterede, at »Kilder sagde, at disse lande indvilgede i at koordinere deres hjælp, så den går direkte til moderate kæmpere, snarere end at sive bort til ekstremister i al-Nusra Front, en underafdeling af al-Qaeda, og til Den islamiske stat Irak og Syrien (ISIS) ... Efterretningscheferne diskuterede, hvorvidt de skulle levere mere avancerede våben til oprørerne, såsom antiluftskyts, der affyres fra skulderen. Saudierne har lagre af sådanne våben og er klar til at udskibe dem, men de vil have støtte fra Obamaregeringen, som fortsat er tilbageholdende med at give det formelle OK.«

I sidste weekend fandt der et todages møde sted i Gaziantep, Tyrkiet, tæt ved den syriske grænse, med deltagelse af 30 ledere fra den Frie Syriske Hær, som udgør Den øverste Militærkommando. Mødet, som blev koordineret med begivenhederne i Washington, reorganiserede FSA's militærkommando og erstattede general Salim Idriss med Abdul-Illah al-Bashir. Gen. Al-Bashir er udstationeret i Quneitra i det sydlige Syrien. Han var afhopper fra Den syriske Hær i 2013. Hans stedfortræder er oberst Haitham Afiseh, fra Idlib-

provinsen i det nordlige Syrien. Ifølge Ignatius arbejder de to kommandører tæt sammen med De syriske revolutionæres Front, som ledes af Jamal Maarouf. Maarouf mødtes i sidste uge inde i Syrien med Ahmad al-Jarba, den saudisk-støttede leder af den syriske oppositionskoalition.

I henhold til en rapport i dagens Washington Post blev Idriss afsat pga. sine tætte relationer til Qatar. Al-Bashir støttes af saudierne, ligesom også oppositionens »forsvarsminister«, Assad Mustafa, er det. Mustafa, en tidligere landbrugsminister i Assad-regeringen, som trak sig tilbage til Kuwait, gik med i oppositionen sidste år og leder nu koordineringen af våbenstrømmen til oprørerne.

I dag rapporterede Wall Street Journal, at iflg. »rådgivere til de saudiske kongelige« er Prins Bandar bin-Sultan blevet erstattet som chef for de hemmelige syriske operationer af to højtstående prinser, Prins bin-Nayef og Prins Miteb bin Abdullah, søn af Kong Abdullah og chef for den saudiske Nationalgarde. Avisen rapporterede, at Prins bin-Nayef står både udenrigsminister John Kerry og CIA-chefen John Brennan nær, som mødte bin-Nayef første gang i 1999, da han afsluttede sin rundrejse som chef for CIA's kontor i Saudi Arabien.

For yderligere at fremme den saudisk-ledede indsats for igen at trække USA ind i lejren for regimeskift, vil Gruppen til støtte for Syrien, en NGO, som er baseret i USA og Canada, og som har eksklusiv licens fra udenrigsministeriet til at rejse finansielle midler og yde ikke-dødbringende hjælp [sic! -red.] til FSA, udføre lobbyvirksomhed i næste uge til fordel for øget amerikansk involvering i bevæbning og træning af de syriske oprørere.

Obama-teamet fortsætter sin konfrontation med Rusland om Syrien

Barack Obamas forstærkede udbrud imod Rusland under sin pressekonference med den franske præsident Hollande i sidste uge var udløseren af en alvorlig optrapning af truslen om en global krig.

Den 16. februar tog [den amerikanske udenrigsminister] John Kerry, på sit besøg i Jakarta, en tilstrækkelig lang pause fra sin falske beløring af Indonesien om klimaforandring til, igen, at skyde skylden på russerne som den primære årsag til sammenbruddet af Genève II-forhandlingerne, fordi de »muliggør«, at præsident Assad kan blive ved magten. Samtidig gør Obamas Hvide Hus det muligt for »oprørsstyrkerne« i Syrien at planlægge en optrapning af krigen ved at optrappe sin strøm af våben til dem, kombineret med den saudiske bebudelse om, at de vil forsyne dem med antitank- og antiluftskyts.

En unavngiven »højtstående regeringsemedsmand« blev endda citeret i Washington Post den 16. februar for at sige, at Rusland ikke burde kunne »nyde et dejligt, strålende Vinter-OL«, mens blodbadet fortsætter i Syrien, som det, Rusland, støtter. Denne erklæring var grundlæggende set en tilskyndelse til terror mod Rusland, kun svækket af den kendsgerning, at den var anonym.

I mellemtiden responderer Rusland på de »næste skridt«, som Obama signalerede under sine møder med Hollande og Jordans Kong Abdullah: »humanitære korridorer«, håndhævet ved hjælp af luftstøtte og bemyndiget via en resolution i FN's Sikkerhedsråd. Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov advarede den 17. februar mod at bruge humanitære korridorer til at levere våben til Syrien. »Planen om at inkludere i

resolutionen i FN's Sikkerhedsråd humanitære konvojers ret til at komme ind i landet uden at meddele det til myndighederne vil ikke gå igennem« [i Sikkerhedsrådet], sagde han.

Oprørsledernes egne tiltag viser den planlagte optrapning. Under et møde i weekenden i Den frie syriske Hær blev general Idriss fyret som dens chef og, iflg. en erklæring fra Det øverste Militærråd, erstattet med brigadegen. Abdul-Ilah Bashir Al-Noeimi, en oprørs-feltkommandør i det sydlige Syrien. »På grund af de tilbageslag, som generalstaben har lidt i løbet af de seneste måneder, og som følge af de vanskelige forhold, som den syriske revolution står overfor, og for at genoprette lederskabets hierarki, har Det øverste Militærråd enstemmigt vedtaget ... at fjerne Salim Idriss fra sin post som generalstabschef«, lyder erklæringen.

Og selve oprørernes Genèveforhandlere forlod samtalerne, før de var afsluttet, for at tage til diverse »krigsfronter« i Syrien og forsikre kæmperne om, at der snart ville komme masser af nye våben og penge.

Steinmeier tilslutter sig Kerrys beskyldning af Assad for Genève-fiasko

De begrænsninger, som er pålagt den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeiers udenrigspolitik, som, på trods af visse pro-russiske tiltag, fortsat forbliver inden for det tvivlsomme transatlantiske værdisystem, kan ses i bemærkninger, som han fremkom med i går, hvor han gav den syriske præsident Bashar al-Assad skylden for Genève II-samtalernes fiasko og opfordrede til vedtagelse af en resolution i FN's Sikkerhedsråd om at tillade, at der bringes humanitær hjælp ind i Syrien. Ikke et ord til kritik af ekstremisterne blandt oprørerne.

»Den seneste samtalerunde om Syrien sluttede også uden at man opnåede nogen resultater, hvilket atter viste os, at Assad og hans folk ikke er interesseret i seriøse forhandlinger, men

kun ønsker at sikre deres magt«, sagde Steinmeier i går. »Syrrernes lidelser og landets fremtid spiller tilsyneladende ingen rolle i denne proces.« Omgående handling fra FN's Sikkerhedsråd var nu påkrævet, tilføjede han: »Det er mere presserende end nogen sinde før, at FN's Sikkerhedsråd skrider til handling og nu godkender en resolution om den humanitære situation i Syrien, som ville afslutte de humanitære krigsforbrydelser.«

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov sagde ved en pressekonference i Moskva her til morgen, at der ikke var nogen mulighed for at sende humanitær hjælp ind i Syrien ved at gå uden om Assad-regeringen. Og i stedet for at lægge konstant pres på Rusland for at ændre Assads standpunkter, dvs. fortælle ham, hvad amerikanerne forventer, han skal gøre (og herved reducere rettigheder væk ...), burde USA endelig begynde at etablere sin egen, direkte kontakt med Assad, sagde han. Rusland forventes at fremlægge sit eget forslag til, hvordan der skal handles efter fiaskoen med Genève II, på den forestående forsamling i FN's Sikkerhedsråd.

Lavrov advarer mod anglo-amerikanske planer om at genoplive mulighed for krig i Syrien

Forsøgene fra Obama, sammen med Frankrig og Storbritannien, på at anvende afpresning i FN ved at knytte kampen mod den saudisk-støttede al-Qaeda-terrorisme i Syrien til afsættelsen af den syriske præsident Bashar al-Assad, afslørede i dag af

den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov på en pressekonference i Moskva. Idet han meddelte, at Rusland havde »fremlagt vores eget udkast til en resolution om Syrien«, som er »et uafhængigt dokument og ikke et tillæg til det udkast, som Luxembourg, Australien og Jordan har fremlagt«, forkastede Lavrov også »krav om, at bekæmpelse af terrorisme i Syrien kun vil være mulig med præsident Bashar Assads tilbagetræden«, iht. Russia Today.

»En erklæring fra de vestlige partnere, der siger, at terrorisme kun bør standses, efter at Assad går af, betyder, at de ignorerer et grundlæggende og universelt princip – at intet kan retfærdiggøre terrorisme, sagde Lavrov i Moskva. Indtrykket er, at det humanitære spørgsmål nu bruges, som spørgsmålet om kemiske våben blev det for nylig, i et forsøg på at finde en undskyldning for at underminere den politiske proces, overføre skylden på regimet i Damaskus og skabe et påskud for at gå tilbage til det militære scenario for igen at udskifte regimet.«

Der er nu to udkast, der cirkulerer i FN's Sikkerhedsråd, af hvilke ingen formelt er blevet fremlagt, og Russia Today rapporterer, at der er en indsats i gang for at »fabrikere« et dokument, som begge sider kan acceptere. Lavrov kaldte den humanitære katastrofe for »det problem, der haster mest« og sagde, uden at komme med nogen detaljer, at det amerikansk-støttede udkast ville standse den humanitære hjælp, som Genève II-konferencen i øjeblikket forhandler om, og som de, i begrænset omfang, er ved at nå frem til.

I selve Genève blev der ikke afholdt møder i går mellem den syriske regering og oppositionen, men et trilateralt møde mellem FN/Den arabiske Liga-udsending Brahimi og de russiske og amerikanske repræsentanter, Gennadi Gatilov (Rusland) og Wendy Sherman (USA), fandt sted. Brahimi sagde, at både USA og Rusland udtalte deres fortsatte støtte til, at Genève II-forhandlingerne fortsætter, og at parterne vil forsøge at udvide den humanitære indsats, som var succesfuld, om end

begrænset, i Homs, til andre dele af Syrien.

En højtstående efterretningskilde i Washington sagde til EIR, at den gruppe, der går ind for humanitær intervention (R2P), i regeringen (Susan Rice, Samantha Power o.a.), satser på en militær intervention, så snart forhandlingerne i Genève, som de i realiteten ikke støtter, slår fejl. I øjeblikket er generalstabschefernes formand, gen. Dempseys synspunkt den dominerende, sagde kilden, men hvis forhandlingerne bryder sammen, vil Obama med størst sandsynlighed tage skridt til en militæraktion for at fjerne Assad.

Sammen med Hollande gør Obama fremstød for konfrontation med Rusland

Under sin fælles pressekonference med den franske præsident Francois Hollande kastede den amerikanske præsident Barack Obama sig ud i en krigsopildnende svada imod Rusland over Syrien – idet han faktisk indrømmede sin egen politiks fiasko, men gav Vladimir Putin skylden for det.

»Syrien må leve op til sine forpligtelser, og Rusland har et ansvar for at sikre, at Syrien efterkommer dem«, sagde Obama i sin indledende erklæring på pressekonferencen. Da spørgsmålet blev stillet under spørgetiden, forklarede Obama dette nærmere, idet han rasede, at »det syriske regime grundlæggende set sulter tusindvis af syrere i Homs og andetsteds«, og at »selve den syriske stat er ved at smuldre.«

Og, fortsatte Obama,

»Vi vil fortsat forpligte os til ikke blot at lægge pres på Assad-regimet, men også til at få lande som Rusland og Iran til at anerkende, at det ikke er i nogens interesse at se den fortsatte blodsudgydelse og det fortsatte sammenbrud, der finder sted i det land.«

Med henvisning til forsøg på at få en FN-resolution, fortsatte Obama:

»Der er stor enighed om denne resolution blandt de fleste i Sikkerhedsrådet. Rusland holder stand. Og udenrigsminister Kerry og andre har givet et meget direkte budskab til russerne om, at de ikke kan sige, at de er bekymret for det syriske folks velfærd, når de sulter civile, og at det ikke kun er syrerne, der har skylden, men også russerne, hvis de blokerer for denne form for resolution.«

Obama gentog, at han forbeholder sig ret til at anvende militærmagt i Syrien og påpegede, med hensyn til kemiske våben, »I partnerskab med Frankrig sagde vi, at vi var parat til at handle, hvis ikke Syrien handlede.«

Rusland: Resolution om Syrien i FN's Sikkerhedsråd en undskyldning for »militæraktion«

På en pressekonference i Genève på sidelinjen af det andet møde i Genève-II forhandlingerne havde den syriske udenrigsminister Walid Muallem og den russiske viceudenrigsminister Gennady Gatilov en længere drøftelse om forhandlingerne, efterfulgt af en pressekonference, der inkluderede spørgsmål om striden i FN's Sikkerhedsråd om en amerikansk/britisk-støttet resolution om Syrien.

Gatilov gentog tidligere erklæringer fra udenrigsminister Sergei Lavrov, idet han sagde, at »hele meningen og formålet med resolutionen er at skabe grundlaget for en fremtidig militæraktion mod den syriske regering, hvis nogle krav, som den indeholder, ikke imødekommes.«

Ifølge det russiske nyhedsagentur, RIA, tilføjede Gatilov, »Resolutionen er ikke acceptabel for os i den form, som nu forberedes, og vi vil naturligvis ikke lade den gå igennem.«

På pressekonferencen med Muallem nævnte Gatilov også, at Rusland og Kina er i færd med at udfærdige et udkast til en resolution i FN's Sikkerhedsråd, som vil omhandle terrorisme i Syrien.

Striden i FN mellem USA/UK/Frankrig-blokken, som støtter de syriske oprørere, og Rusland, som konstant gør fremstød for en forhandlet løsning, der gør en ende på kampene, er en parallel til de bitre, men stadig igangværende forhandlinger mellem den syriske regering og oppositionen i Genève.

Den 12. februar i Genève fremlagde begge parter dokumenter om deres holdning. Oppositionens erklæring – som Reuters, som hævder at have modtaget en kopi, rapporterer om – skulle angiveligt skitsere en overgangsregering med »fuld« eksekutiv magt, som vil overvåge den humanitære fødevarehjælp til de civile, som er under belejring. Udenrigsminister Muallem afviste oppositionens forslag som blot en »erklæring« og ikke et »officielt dokument til diskussion«. Muallem anklagede også oppositionen for at nægte at indrømme selv eksistensen af terrorisme i Syrien og støttede kraftigt behovet for en russisk-kinesisk FN-resolution.

Pushkov: Obama »besat« af idéen om at vælte Assad

Obamas erklæring tirsdag om, at han »forbeholder sig ret« til at angribe Syrien, nu på et humanitært grundlag, indikerer for et ledende parlamentsmedlem i Rusland, at han stadig nærer visioner om at vælte Assad-regeringen i Damaskus. Alexei Pushkov, formanden for den statslige Dumas komite for internationale anliggender, sagde på Twitter onsdag, at »Obama sagde, at USA forbeholder sig ret til at udføre en militæraktion i Syrien. Da de er besat af idéen om at vælte Assad, har USA ikke ændret standpunkt mht. en militær

invasion.«

Lavrov: Vesten leder efter et nyt påskud for krig i Syrien

Rusland og Kina afviste summarisk et resolutionsforslag i FN's Sikkerhedsråd i går, som efter sigende skulle have til formål at lette indførslen af nødhjælpsforsyninger til de belejrede områder i Syrien. Ifølge nyhedsrapporter forelagde Australien, Jordan og Luxembourg resolutionsforslaget i sidste uge, men et møde i FN's Sikkerhedsråd, hvor man skulle diskutere det, blev aflyst, fordi både Rusland og Kina nægtede at diskutere det.

Ifølge Itar-Tass taler forslaget om en deadline på femten dage til at opfylde en liste med krav, som inkluderer et stop for alle former for vold og overgreb på international lov, inklusive bombningerne af befolkede lokalområder og angreb på humanitære missioner, såvel som ophævelse af blokaderne af byer. Ruslands ambassadør til FN, Vitaly Churkin, advarede om, at resolutionen ikke vil hjælpe på den humanitære situation i Syrien og endda kunne underminere den. Han sagde, at Rusland mener, resolutionen har til formål at opbygge spændinger rundt om Syrien, »noget, som der ikke er brug for netop nu, især set i sammenhæng med Genève-II forhandlingerne«, og derfor »vil denne tekst ikke blive godkendt.«

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, var imidlertid endnu mere ligefrem. »Det ser ud som om de forsøger at bruge det humanitære spørgsmål, som de en gang gjorde det med spørgsmålet om de kemiske våben, til at retfærdiggøre en afslutning på overenskomstprocessen og skabe et påskud for et militært scenario for at vælte regeringen«, sagde han, en

fremgangsmåde, som han kaldte »uhensigtsmæssig.«

Stop 3. Verdenskrig: Erklæring af Lyndon LaRouche, 14. september

1. »Den russiske præsident Putins initiativ om at lade Syrien underskrive konventionen om kemiske våben og, på en Genève-II-konference sammen med Obama-regeringen, arbejde hen imod en omfattende fred, er ekstremt vigtigt. Han har åbnet muligheder for præsident Obama, der ellers ikke ville have været til rådighed. I denne henseende bør det igangværende russisk-amerikanske diplomati til fulde støttes.
2. Selv om vi støtter dette initiativ, må en vigtig, advarende bemærkning føjes til. Præsident Obama mister mere og mere kontrollen over sit præsidentskab. Han anses i vid udstrækning for at være en »lam and«, og han er i tiltagende grad i færd med at miste den støtte og troværdighed, som han tidligere – med rette eller urette – nød. Han forsøger at gemme sig bag udenrigsminister Kerry. At antage, at denne præsident skulle kunne yde et vedvarende og pålideligt bidrag til denne følsomme, diplomatiske proces, ville derfor være en farlig fejltagelse.
3. Der findes helt åbenbart kræfter i USA og den øvrige verden, der er rasende over, at præsident Obama har fjernet sig fra sit tilsagn om at gennemføre et militærangreb mod Syrien, selv uden Kongressens eller FN's Sikkerhedsråds tilladelse. Disse kræfter –

heriblandt Saudi-Arabien, Tyrkiet, Storbritannien og Frankrig – kunne eventuelt forsøge at sabotere det russisk-amerikanske initiativ. Det antydes allerede, at der fra bestemte kredse i Kongressen gøres seriøse forsøg på at anbringe en »giftpille« i forhandlingsprocessen for at sikre, at denne mislykkes.

4. Trods disse faktorer, der komplicerer tingene, har Putins initiativ og de seneste dages samtaler i Genève formindsket den umiddelbare fare for en ukontrolleret konflikt i Syrien, der ville kunne føre til en atomkrig.
5. Krisen i det globale, anglo-hollandske system bliver til syvende og sidst ikke overvundet, selv om det skulle lykkes dette initiativ at rydde en umiddelbar, mulig udløsning af en verdenskrig af vejen. Det store spørgsmål afgøres af, om Glass/Steagall-bankopdelingsloven i den nærmeste fremtid bliver genindført i USA, og om et kernefusionsdrevet Nordamerikansk Vand- og Elektricitetssamarbejde (NAWAPA 21) og dermed forbundne, transatlantiske storprojekter bliver påbegyndt.«

Paradigmeskifte: Fred gennem Udvikling

KAMPAGNEAVIS NR. 15, FORÅR 2013

Download (PDF, Unknown)